PARAZIŢII SUFERINŢEI
MONEDE ŞI MORMINTE

„// nome sapevi, non la realtă, del dolore.'

S aba

De cînd am început să ştim că nici un cuvînt, că nimeni şi nimic nu va mai putea lua din aer
păienjenoasa durere în care ne ţesem în duminicile cînd nu ne putem evita,
privim, fiecare prin celălalt, cu acea insistenţă
opacă, bănuită-n lucrurile ce ne-nconjoară:
în cărţile despre intestinele psihicului, în fructele putrezite,
pe care se depune singurătatea fosforescentă.
Parazităm suferinţa, cum tocmai se vede secvenţa din Africa, în reportaj, la televizor: crocodilul
cu fălcile larg deschise, aşteptînd păsările să-i ciugulească gingiile...

20

Spionaj în scurta ceremonie a iubirii... Forfotă de furnici sub frunzele jilave... Norii deasupra
cimitirului... un război de celule.
Mi se încîlcesc degetele în căldura
pufoasei tale cefe...
ca rădăcinile
stejarului de alături ce se joacă-n pămînt
cu pletele de cenuşă ale morţilor.
Plouă din senin si e semn
că în adînc regii de pe monede sînt însetaţi...

21